

خودخواهی و تعصب گرایي از موانع پیش روی وحدت است



استاد دانشگاه تهران گفت: خلق و خوی ناپسندی که مانع از تحقق برادری می‌شود، گرایش به تعصب گرایي آمیخته با نژادپرستی است. همین تعصب گرایي ها است که باعث می‌شود ملت‌ها با یکدیگر وارد منازعه و درگیری شوند.

به گزارش روابط عمومی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، دکتر محمد علی آذرشب، استاد دانشگاه تهران در وینارسی و هفتمین کنفرانس وحدت اسلامی اظهار داشت: اصطلاح «برادری»، اصطلاح مهمی است که اسلام و قرآن کریم، تأکید زیادی بر روی آن داشته‌اند. معجزه بزرگ اسلام این بود که قبایل درگیر در شبه جزیره عربی را به یک امت متحد تبدیل کرد و محور اصلی این وحدت و همبستگی نیز برادری بود.

وی با اشاره به آیات وحدت در قرآن کریم گفت: هر آنچه که به وحدت و برادری میان مسلمانان و مؤمنان خدشه وارد کند، باید اصلاح شود و این همان چیزی است که ما امروز در جوامع اسلامی به آن نیاز داریم. امروز ما درگیری‌های زیادی را در نقاط مختلف جهان اسلام مشاهده می‌کنیم؛ بنا براین پایبندی به روند اصلاح میان مسلمانان و مؤمنان در صورتی که به برادری آن‌ها خدشه وارد شود، یک امر ضروری

است.

آذرشب گفت: حقیقتاً برادری، نعمت بزرگی است که خداوند به امت اسلامی ارزانی داشته و این نعمت را به مسلمانان و مؤمنان یادآوری کرده است. این خداوند متعال بود که به وسیله اسلام، قبایل درگیر با یکدیگر را از دشمنی نجات داده و به سمت برادری سوق داد.

وی با طرح این سؤال که چگونه می‌توانیم روح برادری را در جوامع اسلامی حاکم سازیم؟ اظهار داشت: برای تحقق این هدف، لازم است موانعی را که در مسیر تحقق برادری قرار دارند، از پیش روی برداریم.

استاد دانشگاه تهران افزود: بر اساس آیات قرآن، کنار گذاشتن خلق و خوی ناپسند مقدمه دستیابی به برادری است. اولین خلق و خوی ناپسند و بدترین آن‌ها خودخواهی و خودپرستی است و اگر جامعه‌ای در خودخواهی‌ها غرق شود، درگیری در این جامعه فراگیر می‌شود، زیرا هر کسی تلاش می‌کند به اهداف خودخواهانه خود دست یابد.

وی ادامه داد: خلق و خوی ناپسند دیگری که مانع از تحقق برادری می‌شود، گرایش به تعصب‌گرایی آمیخته با نژادپرستی است. همین تعصب‌گرایی‌هاست که باعث می‌شود ملت‌ها با یکدیگر وارد منازعه و درگیری شوند و اسلام با این نوع تعصب‌گرایی و نژادپرستی به شدت برخورد کرده است.

آذرشب خاطرنشان کرد: امروز نیز ما به از بین رفتن تعصب‌گرایی‌ها در میان ملت‌ها و قومیت‌های گوناگون نظیر فارس‌ها، ترک‌ها و عرب‌ها نیاز داریم و برای عبور از این تعصب‌گرایی و رسیدن به برادری، به هدایت قرآن کریم نیاز است.

وی افزود: طبیعی است که در اندیشه و فقه اسلامی، مکتب‌های فقهی متعددی وجود داشته باشد. اگر این مکتب‌ها وارد میدان تعصب‌گرایی شوند، آنگاه بسیاری از دستاوردهایی که باید در آن‌ها خلق شود، از بین خواهند رفت. واقعیت این است که مکتب‌های فقهی و فکری در صورت اتحاد یک‌گانه برای جامعه اسلامی محسوب می‌شوند، در غیر این صورت، شاهد وقوع منازعه و درگیری میان مکتب‌های فقهی خواهیم بود.

استاد دانشگاه تهران تصریح کرد: منازعاتی که ما امروز میان برخی از مذاهب و مکتب‌های فقهی می‌بینیم، طبیعتاً فرصتی برای دشمنان اسلام است تا بتوانند از رهگذر آن به صفوف مسلمانان رخنه کرده

و مانع از تحقق برادری میان‌شان شوند.

وی اظهار داشت: خلق و خوی ناپسند دیگری که روح برادری میان مسلمانان و حتی بشریت را از بین می‌برد، خصومت‌ورزی جنسیتی میان زن و مرد است. جریان‌هایی را می‌بینیم که تلاش می‌کنند، مرد را از عمل کردن به نقش خود در خانواده و جامعه بازدارند. همین امر سبب می‌شود تا میان دو جنسیت یعنی زن و مرد منازعه شکل گیرد. طبیعتاً وقوع چنین اتفاقی کم‌ضررتر از منازعه میان ملت‌ها و قبایل نیست. حال آنکه اگر روابط میان طرف‌های یادشده مبتنی بر شناخت و تبادل علمی و معرفتی باشد، آنگاه منازعات جای خود را به صلح و دوستی میان ملت‌ها خواهند داد.

آذرشب با طرح سؤالی گفت: باید برای از پیش روی برداشتن موانعی که در مسیر تحقق برادری وجود دارد، چه اقداماتی انجام داد؟ یکی از اقداماتی که باید انجام داد، این است که روابط مبتنی بر محبت و دوستی را میان یکدیگر برقرار کنیم. اگر روابط انسان‌ها با یکدیگر و روابط‌شان با خداوند، مبتنی بر محبت و دوستی باشد، آنگاه منازعات پایان می‌یابد و انسان‌ها نسبت به خداوند، محبت و دوستی خواهند داشت؛ کما اینکه میان خودشان نیز رابطه محبت آمیز برقرار می‌شود.

برای مشاهده فیلم کامل سخنرانی به لینک زیر مراجعه کنید:

https://iuc.taqrib.ir/iuc37/fa/videos/video_20201941